

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 6Ssk/35/2022
Identifikačné číslo spisu: 3021200190
Dátum vydania rozhodnutia: 28. februára 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Viola Takáčová
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:3021200190.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a členov senátu JUDr. Michala Matulníka, PhD. a JUDr. Martina Tisa, v právnej veci žalobcu: H. W., narodený XX. Q. XXXX, bytom v V. O., S. Č.. XXXX/XX, právne zast.: JUDr. Vladimírom Karáskom, advokátom so sídlom v Považskej Bystrici, Stred č. 60/55, proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Trenčíne, so sídlom v Trenčíne, Jilemnického č. 1, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 05. mája 2021, číslo KRPZ-TN-VO2-199-006/2021, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 24. novembra 2021, č.k. 13S/61/2021-100, t a k t o

r o z h o d o l :

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 24. novembra 2021, č.k. 13S/61/2021-100 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

I.

1. Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom z 24. novembra 2021, č.k. 13S/61/2021-100 podľa § 191 ods. 1 písm. c/, d/, e/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zrušil rozhodnutie žalovaného z 05. mája 2021, číslo KRPZ-TN-VO2-199-006/2021 v spojení so služobným hodnotením č. ORPZ-PB-OPP3-33-021/2018 schváleným riaditeľom Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Považskej Bystrici dňa 02. februára 2018 a vec vrátil prvostupňovému správne orgánu na ďalšie konanie. Napadnutým rozhodnutím žalovaný postupom podľa § 243 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v rozhodnom znení (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z.z.“) zamietol ako nedôvodné odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie - služobné hodnotenie evidované pod číslom ORPZ-PB-OPP3-33-021/2018 schválené riaditeľom Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Považskej Bystrici dňa 02. februára 2018.

2. Na základe záverov plynúcich z príslušného služobného hodnotenia bol žalobca podľa § 27 ods. 4 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. hodnotený ako „nespôsobilý vykonávať akúkoľvek funkciu v štátnej službe.“

3. Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu preskúmal v intenciách ustanovení § 27 ods. 1, ods. 6 zákona č. 73/1998 Z.z. a postupom v zmysle právnej úpravy ustanovenej Správnym súdnym poriadkom a dospel k záveru o nedôvodnosti podanej správnej žaloby.

4. Krajský súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že o nezákonnosti žalobou napadnutých správnych aktov, keď žalovaný opätovne aj napriek jednoznačným právnym záverom a názorom správnych súdov, respektíve v rozpore s nimi, potvrdil prvostupňové služobné hodnotenie žalobcu, ktoré protiprávne odkazovalo na disciplinárne opatrenie Okresného riaditeľstva policajného zboru v Považskej Bystrici zo 07. septembra 2017, pričom toto bolo medzitým zrušené rozsudkom z 20. novembra 2018, sp. zn. 11S/129/2017 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 03. marca 2020, sp. zn. 4Asan/9/2019. Z odôvodnení oboch rozsudkov pritom zhodne vyplynulo, že žalobca sa nedopustil disciplinárneho previnenia a že zo strany správnych orgánov išlo o nesprávne právne posúdenie veci. Neobstojí preto argumentácia správnych orgánov, pre ktoré protiprávne prihliadali na uvedený skutok. Vo veci uvedeného správneho deliktu neexistuje právoplatné rozhodnutie o potrestaní žalobcu, z ktorého dôvodu naň nemožno vôbec prihliadať, a to o to viac, ak bolo správnymi súdmi konštatované, že nejde o správne previnenie. Opätovným priznaním negatívnych právnych dôsledkov len prvostupňovému neprávoplatnému rozhodnutiu, ktorého prieskum bol v odvolacom konaní následne zastavený, postupovali správne orgány zjavne v rozpore so zákonom, keď vec nesprávne právne posúdili a súčasne z nejasných a nezrozumiteľných dôvodov nezákonne prihliadali na skutok, ktorý nebol disciplinárnym previnením, čo v konečnom dôsledku založilo dôvod na zrušenie oboch správnych rozhodnutí podľa § 191 ods. 1 písm. c/ a d/ SSP.

5. Ďalší dôvod, pre ktorý krajský súd vyhovel správnej žalobe spočíval v tom, že aj keď správne orgány brali v úvahu pri svojom rozhodovaní aj služobné hodnotenie žalobcu za rok 2017, toto však nesprávne vyhodnotili, respektíve vyvodili z neho nesprávne skutkové závery nereflektujúc relatívne podstatné zlepšenie výkonu služby, čo konštatoval nielen správny súd vo svojom rozsudku z 25. augusta 2020, sp. zn. 11S/73/2018, ale aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku z 25. januára 2021, sp. zn. 5Sžk/40/2020. Svojím postupom tak správne orgány navodili stav ako keby uvedené služobné hodnotenie ani neexistovalo. Správne orgány postupovali vo vzťahu k služobnému hodnoteniu žalobcu jednoznačne len pro forma a vybrali si z neho len tie skutočnosti, ktoré sa im „hodili do kariet“ proti žalobcovi. Výsledné závery, ku ktorým dospeli v hodnotení za rok 2017 a ktoré konštatoval žalovaný v napadnutom rozhodnutí z 05. mája 2021, tak boli v zjavnom rozpore so skutočnosťou, čo založilo dôvod na zrušenie podľa § 191 ods. 1 písm. e/ SSP.

6. Vzhľadom na vyššie uvedené, krajský súd konštatujúc pritom nezákonnosť postupu a rozhodnutí správnych orgánov oboch stupňov v preskúmanej veci, správnej žalobe vyhovel a zrušil rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým správnym rozhodnutím a vec vrátil prvostupňovému správne orgánu na ďalšie konanie.

7. O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal voči neúspešnému žalovanému úplnú náhradu trov konania

II.

8. Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť.

9. Namietal, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP).

10. Konkrétne uviedol, že pri opätovnom rozhodovaní o odvolaní žalobcu prihliadol aj na zrušenie rozhodnutia č. ORPZ-PB-OPP-233-003/2017, ktorým bol potvrdený disciplinárny rozkaz č. 4/2017,

teda touto skutočnosťou sa zaoberal. Pri rozhodovaní prihliadol na to, že rozhodnutie č. ORPZ-PB-OPP-233-003/2017 bolo zrušené v čase, keď žalobca bol už prepustený zo služobného pomeru. Žalobca nebol vyhodnotený ako nespôsobilý vykonávať akúkoľvek funkciu v policajnom zbore na základe matematického súčtu disciplinárnych rozkazov, ale na základe skutkových podstat disciplinárnych previnení, t.j. na základe konania žalobcu, spočívajúceho v porušovaní služobnej disciplíny a služobných povinností. V napadnutom rozhodnutí o odvolaní žalovaný uvádzal jednotlivé disciplinárne opatrenia, a to z dôvodu oboznámenia so stavom prvostupňového konania, keďže v tom čase tieto disciplinárne opatrenia boli právoplatné, a bola nimi ukladaná sankcia žalobcovi za jeho protiprávne konania. Žalovaný následne v napadnutom rozhodnutí konštatoval už svoje vlastné zistenia a svoje úvahy, ktorými sa riadil pri rozhodovaní, a na základe ktorých dospel k svojmu záveru o potvrdení služobného hodnotenia. Nejde tu však o matematický súhrn disciplinárnych opatrení, ale o popis konaní žalobcu, spočívajúcich v porušovaní základných povinností policajta. Žalobca ako príslušník policajného zboru nesplnil príkaz nadriadeného tak, ako mu to ukladá § 48 ods. 3 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z.z., podľa ktorého je policajt povinný plniť svedomite úlohy, ktoré mu boli uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený a týmto porušením základných povinností policajta porušil služobnú disciplínu. Podľa § 48 ods. 4 uvedeného zákona, ak sa policajt domnieva, že rozkaz, nariadenie, príkaz alebo pokyn nadriadeného je v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom, je povinný na to nadriadeného upozorniť. Žalobca však podľa uvedeného ustanovenia zákona nepostupoval, nerešpektoval rozhodnutie nadriadeného a do plánovaného výkonu služby nenastúpil, len na základe svojho presvedčenia o nároku na služobné voľno konal svojvoľne, čím ohrozil výkon štátnej služby a plnenie úloh PZ. Touto skutočnosťou sa krajský súd však nezaoberal, vôbec neprihliadol na svojvoľné konanie žalobcu a neuposlušnosť príkazu nadriadeného. Dal do pozornosti právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky plynúci z rozsudku sp. zn. 5Sžk/40/2020, podľa ktorého kľúčovou otázkou pre posúdenie veci bolo to, či bol žalovaný pri posudzovaní služobného hodnotenia povinný sa zaoberať, respektíve zohľadniť služobné hodnotenie za rok 2017 v rámci odvolacieho konania. Ohľadom zrušeného rozhodnutia č. ORPZPB-OPP-233-003/2017 právny názor nevyslovil, len sa obmedzil na konštatovanie, že sa stotožňuje s odôvodnením krajského súdu, pričom tento v rozsudku sp. zn. 11S/73/2018 konštatuje, že žalovaný pri rozhodovaní prihliadne na podstatnú zmenu jednej zo skutkových okolností, a to zrušenie rozhodnutia č. ORPZ-PB-OPP-233-003/2017.

11. Žalovaný sa pri rozhodovaní o odvolaní žalobcu v rozhodnutí zaoberal a prihliadol na hodnotenie za rok 2017, v ktorom detailne popísal hodnotenie žalobcu podľa podkladov a hodnotiacich kritérií za rok 2016 a 2017, kde bol okrem iného hodnotený v rámci služobnej disciplíny za rok 2016 4 % z 10 %, za rok 2017 taktiež 4 % z 10 %, z čoho vyplýva, že v rámci dodržiavania služobnej disciplíny nedošlo u žalobcu k žiadnej náprave, keďže ako v roku 2016, tak aj v roku 2017 bol žalobca niekoľkokrát riešený nadriadeným za porušenie služobných povinností. V prípade prepočítania na percentá hodnotenia si žalobca plnil služobné úlohy v súvislosti so služobnou disciplínou na 40 %, čo je najmenej aj medzi ostatnými príslušníkmi OO PZ. Konštatovanie krajského súdu, že správne orgány navodili stav ako keby služobné hodnotenie ani neexistovalo (pričom nebolo jasné, ktoré služobné hodnotenie mal súd na mysli, keďže služobné hodnotenie je hodnotenie podľa zákona č. 73/1998 Z.z., avšak hodnotenie žalobcu za rok 2017 nie je služobným hodnotením podľa zákona, ale len hodnotením policajta podľa interného predpisu) a vybrali si z neho len tie skutočnosti, ktoré sa im „hodili do kariet“ proti žalobcovi, považoval za neopodstatnené, nakoľko v služobnom hodnotení sa uvádza komplexné hodnotenie žalobcu podľa zákonných kritérií, t.j. hodnotenie všetkých zákonom požadovaných oblastí výkonu štátnej služby, vrátane kladov aj mínusov. Krajský súd teda nechal do úvahy, že u žalobcu došlo k závažným zmenám v spôsobilosti na výkon funkcie, poukazujúc na jeho protiprávne konania, spočívajúce v porušení základných povinností policajta, ako aj neuspokojivé hodnotenie žalobcu za rok 2016, a teda že žalobca nedáva do budúcnosti záruku riadneho výkonu štátnej služby, a to aj napriek hodnoteniu za rok 2017 stupňom „C“ (ako bolo už vyššie uvedené, v rámci dodržiavania služobnej disciplíny nedošlo u žalobcu ani v roku 2017 k žiadnej náprave), keďže toto hodnotenie, vykonávané nadriadeným raz ročne na základe interného predpisu, nemá trvalý, ale len dočasný charakter vo vzťahu k plneniu služobných úloh.

12. Žalovaný sa v rámci opätovného odvolacieho konania zaoberal skutočnosťami, ktoré existovali v čase prvostupňového konania a vychádzal z listinných dôkazov, ktoré existovali v čase schvaľovania služobného hodnotenia. Za obdobie od posledného služobného hodnotenia žalobcu do schválenia napadnutého služobného hodnotenia existovalo hodnotenie žalobcu za rok 2015 a rok 2016, pričom nadriadený pri schvaľovaní služobného hodnotenia nemal k dispozícii hodnotenie žalobcu za rok 2017, nakoľko Záznam o hodnotení žalobcu za rok 2017 nebol ešte spracovaný. Žalovaný v odvolacom konaní prihliadol aj na hodnotenie žalobcu za rok 2017, a to v súlade s právnym názorom krajského súdu, podľa ktorého mal zohľadniť a náležite vyhodnotiť obsah Záznamu o hodnotení a prerokovaní záverov hodnotenia za rok 2017. Odvolací orgán mal za preukázané, že hodnotenie dôkazov nadriadeným vychádzalo zo zistených skutočností a predstavovalo tak logické vyústenie pre jeho záver v služobnom hodnotení. Hodnotenie žalobcu za rok 2015 a za rok 2016 v spojení s ďalšími skutočnosťami, riadne odôvodnenými v služobnom hodnotení, dostatočne odôvodňovalo záver nadriadeného o nespôsobilosti žalobcu vykonávať akúkoľvek funkciu v štátnej službe, a to aj s prihliadnutím na hodnotenie žalobcu za rok 2017 žalovaným v odvolacom konaní. Krajský súd sa touto skutočnosťou nezaoberal, keďže vôbec neprihliadol na existenciu dôkazných listín (hodnotenie za rok 2015 a za rok 2016), preukazujúcich nepriaznivé a nepostačujúce hodnotenie žalobcu ako príslušníka policajného zboru počas dvoch po sebe nasledujúcich rokov, a ani na hodnotenie žalobcu za rok 2017, z ktorého vyplýva, že služobná disciplína sa ani v roku 2017 u žalovaného nezmenila, čím súd vec nesprávne právne posúdil, keď skonštatoval, že napadnuté právne akty trpia vadami nezákonnosti, a že správne orgány nesprávne vyhodnotili služobné hodnotenie za rok 2017, nereflektujúc relatívne podstatné zlepšenie výkonu služby, a tým zistenie skutkového stavu žalovaným bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci. Zdôraznil, že krajský súd na tomto mieste nesprávne pomenoval hodnotenie žalobcu za rok 2017 ako služobné, keďže toto nie je hodnotenie služobné podľa ustanovení zákona č. 73/1998 Z.z., a tým, že nesprávne pomenúva Záznam o hodnotení a prerokovaní záverov hodnotenia za rok 2017 ako služobné hodnotenie, vyvoláva domnienku, že vec nesprávne právne posúdil, nakoľko služobné hodnotenie policajta podľa zákona č. 73/1998 Z.z. dáva do jednej roviny s hodnotením policajta podľa interného predpisu. Krajský súd hlavný dôraz pri rozhodovaní o žalobe a pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia kládol predovšetkým na hodnotenie policajta vykonávané nadriadeným raz ročne na základe interného predpisu, ako na služobné hodnotenie spracované nadriadeným v zmysle všeobecne záväzného právneho predpisu. Pritom ide o dva rozdielne inštitúty hodnotenia policajta. Žalobca bol vyhodnotený ako nespôsobilý vykonávať akúkoľvek funkciu v štátnej službe na základe služobného hodnotenia, spracovaného nadriadeným podľa ustanovení zákona č. 73/1998 Z.z. so záverom, ktorý bol výsledkom zhodnotenia jednotlivých zákonných kritérií, a to hodnotením znalosti právnych a interných predpisov a ich uplatňovanie vo výkone štátnej služby, výkonom štátnej služby z hľadiska správnosti, rýchlosti, samostatnosti a iniciatívy, dodržiavaním služobnej disciplíny, spĺňaním kvalifikačných predpokladov na funkciu, bezúhonnosťou a spoľahlivosťou žalobcu. Krajský súd sa mal zaoberať dodržaním zákona zo strany prvostupňového správneho orgánu pri spracovaní služobného hodnotenia, a teda skúmať, či nadriadený postupoval podľa ustanovení zákona č. 73/1998 Z.z. a záver služobného hodnotenia prijal zhodnotením vyššie uvedených zákonných ustanovení. Z napadnutého služobného hodnotenia jednoznačne vyplýva, že od posledného služobného hodnotenia, schváleného nadriadeným dňa 20. apríla 2015, sa žalobca opakovane dopúšťal disciplinárnych previnení, za ktoré mu boli ukladané disciplinárne opatrenia. Následne nadriadený dospel k záveru, že ukladanie disciplinárnych opatrení žalobcovi bolo bezvýznamné, keďže žalobca napriek už uloženému disciplinárnemu opatreniu sa dopustil ďalšieho disciplinárneho previnenia, za ktoré mu bolo uložené ďalšie disciplinárne opatrenie, a preto využil svoje právo, ktoré mu umožňuje zákon ako nadriadenému, a to vyhodnotiť policajta v priebehu štátnej služby, ak dôjde k závažným zmenám v spôsobilosti policajta na výkon štátnej služby. Krajský súd však nezobral do úvahy to, že u žalobcu došlo k závažným zmenám v spôsobilosti na výkon štátnej služby, ani vážnosť všetkých v služobnom hodnotení uvedených skutkových podstat porušovania základných povinností policajta, ustanovených zákonom č. 73/1998 Z.z., a ani ich početnosť, a svoj záver o nezákonnosti právnych aktov zameral len na zrušenie rozhodnutia č. ORPZ-PBOPP-233-003/2017 správnym súdom.

13. Krajský súd v odôvodnení rozsudku tiež neuviedol ustanovenie žiadneho právneho predpisu, ktoré by nadriadený pri vydávaní napadnutého rozhodnutia porušil, a tým by spôsobil jeho nezákonnosť.

Neprihliadol na skutočnosť, že na strane žalobcu ide o verejného činiteľa, ktorého vznik, trvanie a zánik služobného pomeru upravuje osobitný zákon, a preto aj pri preskúmaní rozhodnutí sa musí prihliadať predovšetkým na záujmy štátu, a s tým súvisiaci riadny výkon štátnej služby príslušníkmi policajného zboru. Neprihliadol na záujmy štátu a riadne plnenie služobných úloh policajtmi, a rozhodnutie zrušil len na základe jeho názoru o nesprávnom vyhodnotení „služobného“ hodnotenia žalobcu za rok 2017, a na základe jedného zrušeného rozhodnutia nadriadeného. Krajský súd vôbec neprihliadol na skutkovú podstatu disciplinárneho previnenia, ktorého sa žalobca dopustil porušením základných povinností policajta tým, že konal v rozpore s článkom 9 N MV SR č. 3/2002 o etickom kódexe príslušníka policajného zboru, pričom toto konanie je riadne popísané v napadnutom rozhodnutí. Žalovaný zastáva názor, že k zrušeniu rozhodnutia by mal súd pristúpiť najmä vtedy, ak zistí, že k porušeniu zákona došlo v nezanedbateľnej miere a s intenzitou, spochybňujúcou zákonnosť správneho konania a rozhodovania ako celku. Krajský súd mal pri rozhodovaní o žalobe žalobcu rešpektovať osobitný inštitút služobného hodnotenia policajta, v rámci ktorého sa posudzuje spôsobilosť príslušníka pre výkon služby. Vychádza z požiadavky, aby funkčné miesta v štátnej službe boli obsadené a úlohy zodpovedajúce určitému funkčnému miestu boli plnené príslušníkmi, ktorí majú na to najlepšie predpoklady. Pravidelnosť hodnotenia, ako aj možnosť vykonať ho kedykoľvek, ak taká potreba vyvstane, vypovedá, že sám zákon vychádza z toho, že spôsobilosť policajta nie je nemenným stavom. A keď nadriadený zistí, že nastali skutočnosti spochybňujúce spôsobilosť policajta na výkon štátnej služby, je oprávnený vyhodnotiť policajta. V prípade spôsobilosti žalobcu na výkon štátnej služby takéto skutočnosti nastali. Napriek tomu, že z obsahu služobného hodnotenia jednoznačne vyplýva, že žalobca má problém so správaním sa podľa etického kódexu príslušníka PZ, kedy konal v rozpore s článkom 9 N MV SR č. 3/2002, že nevykonával hliadkovú službu v určenom úseku a spôsobom, ktorý bol určený v inštruktážnom zázname o výkone služby, používal výstražné zariadenie v rozpore s článkom 19 písm. c/ N MV č. 68/2010, nevykonával dohľad nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky v predpísanej ústroji, nevykonával lustráciu v informačnom systéme Centrálna lustračná konzola kontrolovaných osôb, tak ako je uvedené v rozkaze PPZ č. 59/2014, nevykonával štátnu službu osobne, riadne a včas v súlade so základnou povinnosťou policajta ustanovenou v § 48 ods. 3 písm. b/ zákona č. 73/1998 Z.z., a teda opakovane porušoval služobnú disciplínu, v dôsledku čoho žalobca prestal spĺňať podmienku spoľahlivosti, ktorú musí policajt podľa zákona č. 73/1998 Z.z. spĺňať po celý čas trvania služobného pomeru, krajský súd na tieto skutočnosti vo svojom rozsudku neprihliadol, ale ako je už vyššie uvedené, svoj právny názor oprel len o hodnotenie za rok 2017 a zrušenie jedného disciplinárneho previnenia, pričom s oboma skutočnosťami sa žalovaný pri opätovnom rozhodovaní o odvolaní žalobcu zaoberal a náležite vysporiadal. Pokiaľ by sa krajský súd zistenými skutočnosťami zaoberal a zoberal by do úvahy zistené nedostatky žalobcu pri plnení služobných úloh a povinností, a to predovšetkým konanie žalobcu v rozpore s § 48 ods. 3 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z.z., t.j. v rozpore so zákonnou povinnosťou policajta plniť svedomite úlohy, ktoré mu boli uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený, ako aj opakované protiprávne konania žalobcu, riadne popísané a konkretizované v napadnutom rozhodnutí a služobnom hodnotení, dospel by k názoru, že záver služobného hodnotenia je správny a ďalšie zotrvanie žalobcu v akejkoľvek funkcii v policajnom zbore by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, predovšetkým záujmu na svedomitom plnení základných povinností a dôslednom dodržiavaní služobnej disciplíny všetkými príslušníkmi policajného zboru, a že žalovaný postupoval zákonným spôsobom pri hodnotení služobnej činnosti a spôsobilosti žalobcu. Krajský súd nevzal do úvahy konštatovanie žalovaného, že dodržiavanie zákonných povinností u každého policajta je základnou požiadavkou plnenia úloh vyplývajúcich z ich funkcie, ku ktorým sa policajt viaže v služobnej prísaha, a že táto požiadavka zodpovedného prístupu príslušníka policajného zboru k rešpektovaniu právnych predpisov a k plneniu služobných povinností, vyplýva z jeho právneho postavenia, ako aj z činnosti, ktorými sa zúčastňuje na plnení funkcií štátu. A túto požiadavku žalobca nespĺňa, nakoľko nespĺňa zákonom stanovenú podmienku spoľahlivosti, nevyhnutnú pre výkon štátnej služby, v dôsledku opakovaného porušovania služobnej disciplíny.

14. Navrhol, aby Najvyšší správny súd Slovenskej republiky zrušil rozsudok krajského súdu vec mu vrátil na ďalšie konanie.

III.

15. Žalobca sa ku kasačnej sťažnosti žalovaného vyjadril podaním z 25. februára 2022.

16. Uviedol, že zo strany žalovaného sa skutočne jednalo len o matematický súčet disciplinárnych rozkazov, hoci len o niečo viac rozpísaný v tom smere, aby tieto opakovane zapadli do výsledku hodnotenia o nespôsobilosti žalobcu na výkon akejkoľvek funkcie v štátnej službe. Žalovaný absolútne odignoroval záväzný právny názor vyslovený v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 03. marca 2020, sp. zn. 4Asan/9/2019. S odkazom na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. januára 2021, sp. zn. 5Sžk/40/2020 uviedol, že žalovaný sa so služobným hodnotením žalobcu za rok 2017 vysporiadal tak, že si z neho, aj v rámci podanej kasačnej sťažnosti opakovane vytiahol len to, čo sa mu hodilo do sťažnosti a nezohľadnil ho ako celok. Odôvodnenie žalovaného v tom smere, že toto ani napriek výraznému zlepšeniu oproti roku 2016 nepreukazuje zlepšenie služobnej disciplíny a považuje ho za dočasné, nie trvalé vo vzťahu k plneniu služobných úloh, nemá oporu vo vykonanom dokazovaní žalovaného, respektíve v tomto smere neboli produkované žiadne dôkazy zo strany žalovaného. Rovnako namietal, že sám žalovaný vydal služobné hodnotenie za rok 2017, ktoré bolo výrazne lepšie oproti roku 2016 a zároveň ho ten istý správny orgán považuje za dočasné, nemajúce trvalý charakter, z ktorého dôvodu ho následne nezohľadní. K tvrdeniu žalovaného, že k zrušeniu rozhodnutia by mal súd pristúpiť najmä vtedy, ak zistí, že k porušeniu zákona došlo v nezanedbateľnej miere a s intenzitou, spochybňujúcou zákonnosť správneho konania a rozhodovania ako celku, dodal, že tento záver žalovaného navodzuje dojem, že by mal súd akceptovať „drobné“ porušenia zákona žalovaným, tieto prehliadať a venovať sa len „zásadným“ pochybeniam a porušeniam zákona a nepochybňovať autoritu žalovaného. Zákon nerozlišuje drobné a iné porušenia zákona, a ak žalovaný porušil pri hodnotení žalobcu zákon, tak jediným dôsledkom nezákonného konania je vždy nezákonné rozhodnutie. Nie je možné tzv. drobné porušenia zákona žalovaným prehliadať. To je v príkrom rozpore so základnými zásadami právneho štátu, súd nemá odobrovať činnosť žalovaného, no žalovaný má zásadne konať zákonne a dodržiavať zákon aj vo vzťahu k príslušníkom policajného zboru. Ak by tak konal, nebolo by potrebné opakovane podávať žaloby vo vzťahu k rozhodnutiam žalovaného, ktoré sú opakovane vydávané v rozpore so zákonom. Z opakovaných rozhodnutí žalovaného vo vzťahu k žalobcovi nemožno nenadobudnúť dojem o účelovosti konania a enormnej až krčovitej snahe žalovaného zbaviť sa žalobcu za každú cenu, a teda aj za cenu dlhodobého porušovania zákonov.

17. Navrhol, aby Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

IV.

18. Vyjadrenie žalobcu bolo doručené žalovanému dňa 04. marca 2022 na vedomie.

V.

19. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“) ako súd kasačný (§ 11 písm. h/ SSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedeným v kasačnej sťažnosti (§ 453 ods. 1,2 SSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a po jej preskúmaní dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalovaného je dôvodná.

20. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

21. Podľa § 2 ods. 2 SSP, každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

22. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

23. Podľa § 177 ods. 1 SSP, správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

24. Podľa § 178 ods. 1 SSP, žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím orgánu verejnej správy alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch.

25. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd postupom podľa § 191 ods. 1 písm. c/, d/ a e/ SSP zrušil rozhodnutie žalovaného z 05. mája 2021, číslo KRPZ-TN-VO2-199-006/2021 v spojení so služobným hodnotením č. ORPZ-PB-OPP3-33-021/2018 schváleným riaditeľom Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Považskej Bystrici dňa 02. februára 2018 a vec vrátil prvostupňovému správne orgánu na ďalšie konanie. Napadnutým rozhodnutím žalovaný postupom podľa § 243 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z. zamietol ako nedôvodné odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie - služobné hodnotenie evidované pod číslom ORPZ-PB-OPP3-33-021/2018 schválené riaditeľom Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Považskej Bystrici dňa 02. februára 2018. Na základe záverov plynúcich z príslušného služobného hodnotenia bol žalobca podľa § 27 ods. 4 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. hodnotený ako „nespôsobilý vykonávať akúkoľvek funkciu v štátnej službe.“

26. Zákon č. 73/1998 Z.z. upravuje štátnu službu príslušníkov Policajného zboru, príslušníkov Slovenskej informačnej služby, príslušníkov Národného bezpečnostného úradu a príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky; upravuje aj právne vzťahy, ktoré súvisia so vznikom, zmenami a skončením štátnej služby príslušníkov Policajného zboru, príslušníkov Slovenskej informačnej služby, príslušníkov Národného bezpečnostného úradu a príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky (§1 ods.1,2).

27. Podľa § 27 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z., služobné hodnotenie je základným podkladom na rozhodovanie vo veciach služobného pomeru policajtov. So služobným hodnotením musí byť policajt oboznámený. Služobné hodnotenie obsahuje hodnotiacu časť a závery.

28. Podľa § 27 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z., v hodnotiacej časti sa posudzujú

- a/ znalosti právnych predpisov a ich uplatňovanie vo výkone štátnej služby,
- b/ znalosti interných služobných predpisov, s ktorými bol policajt riadne oboznámený,
- c/ výkon štátnej služby z hľadiska správnosti, rýchlosti, samostatnosti a iniciatívy,
- d/ plnenie povinností policajta alebo nadriadeného pri dodržiavaní služobnej disciplíny,
- e/ splnenie kvalifikačných predpokladov na funkciu,
- f/ bezúhonnosť a spoľahlivosť policajta podľa § 14 ods. 2 a 3,
- g/ spôsobilosť policajta na ďalší výkon funkcie alebo výkon štátnej služby.

29. Podľa § 27 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z., policajt je služobne hodnotený za dobu, ktorá uplynula od schválenia predchádzajúceho služobného hodnotenia.

30. Podľa § 27 ods. 4 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z., v záveroch služobného hodnotenia sa uvedie, že policajt je nespôsobilý vykonávať akúkoľvek funkciu v štátnej službe.

31. Podľa § 27 ods. 6 zákona č. 73/1998 Z.z., v priebehu štátnej služby sa služobné hodnotenie vykoná

- a/ najmenej raz za päť rokov,
- b/ ak dôjde k závažným zmenám v spôsobilosti policajta na výkon funkcie.

32. Podľa § 233 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z., oprávnený orgán postupuje pred vydaním rozhodnutia tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci; na ten účel je povinný obstarat' si na rozhodnutie potrebné podklady.

33. Podľa § 233 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z., oprávnený orgán posudzuje rovnako dôkladne všetky rozhodné okolnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech, alebo v neprospech účastníka konania.

34. Podľa § 241 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z., rozhodnutie musí byť v súlade s právnymi predpismi, musí vychádzať zo skutočného stavu veci a obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní. V písomnom vyhotovení rozhodnutia sa tiež uvedie, kto rozhodnutie vydal, dátum vydania rozhodnutia a označenie policajta. Rozhodnutie musí byť podpísané s uvedením hodnosti, mena, priezviska a funkcie toho, kto ho vydal, opatrené odtlačkom pečiatky so štátnym znakom a oznámené účastníkovi konania vyhlásením alebo doručením. Ak totožnosť príslušníka Slovenskej informačnej služby alebo toho, kto rozhodnutie vydal, má zostať utajená, v rozhodnutí sa jeho meno a priezvisko neuvádza; táto osoba sa v rozhodnutí označí iným vhodným spôsobom.

35. Podľa § 241 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z., v odôvodnení rozhodnutia sa uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený oprávnený orgán pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na ktorých základe rozhodoval.

36. Najvyšší správny súd z obsahu súdneho, pripojeného administratívneho spisu žalovaného a tiež z vlastnej rozhodovacej činnosti mal preukázať, že:

- dňa 18. januára 2018 pod číslom ORPZ-PB-OPP3-33-021/2018 bolo v súlade s § 27 ods. 6 písm. b/ zákona č. 73/1998 Z.z. spracované služobné hodnotenie z dôvodu, že u žalobcu boli zistené závažné zmeny v spôsobilosti na výkon funkcie; služobné hodnotenie žalobcu bolo naposledy schválené dňa 20. apríla 2015,

- služobné hodnotenie z 18. januára 2018 schválil nadriadený, ktorý žalobcu ustanovil do funkcie dňa 02. februára 2018,

- služobné hodnotenie napadol žalobca odvolaním, ktoré odvolací orgán rozhodnutím zo 04. mája 2018, číslo KRPZ-TN-VO2-203-008/2018 ako nedôvodné zamietol a služobné hodnotenie potvrdil,

- žalobca následne vyššie označené rozhodnutie zo 04. mája 2018 napadol správnu žalobou, ktorej krajský súd vyhovel a rozsudkom z 25. augusta 2020, č.k. 11S/73/2018-103 zrušil uvedené rozhodnutie a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie

[krajský súd sa stotožnil so žalobnou námietkou smerujúcou voči postupu žalovaného a spočívajúcou v tom, že žalovaný sa odmietol meritórne zaoberať Záznamom o hodnotení a prerokovaní záverov hodnotenia za rok 2017, ktorý mal byť súčasťou podkladov pre služobné hodnotenie podľa § 27 ods. 6 písm. b/ zákona č. 73/1998 Z.z., pričom záverom služobného hodnotenia za rok 2017 bolo, že výkon štátnej služby žalobcu za rok 2017 bol hodnotený stupňom „C“ - dobre (69 %); v závere potom uviedol, že v ďalšom konaní žalovaný ako dôkaz zohľadní a náležite vyhodnotí aj obsah Zánamu o hodnotení a prerokovaní záverov hodnotenia za rok 2017 týkajúci sa žalobcu ako príslušníka Policajného zboru a súčasne tiež prihliadne na podstatnú zmenu jednej zo skutkových okolností (disciplinárne previnenie uvedené správnymi orgánmi pod poradovým číslom 6), spočívajúcu v tom, že rozsudkom krajského súdu z 20. novembra 2018, sp. zn. 11S/129/2017 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 03. marca 2020, sp. zn. 4Asan/9/2019 došlo k zrušeniu rozhodnutia Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Považskej Bystrici zo 07. septembra 2017, číslo ORPZ-PB-OPP-233-003/2017, ktorým bol potvrdený disciplinárny rozkaz riaditeľa Obvodného oddelenia Policajného zboru v Považskej Bystrici č. 4 zo 14. augusta 2017, ktorým bolo žalobcovi uložené disciplinárne opatrenie - zníženie služobného platu o 15 % na dobu troch mesiacov za disciplinárne previnenie podľa § 52 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z., ktorého sa dopustil tým, že nevykonával štátnu službu osobne riadne a včas a to tak, že v čase od 07.00 hod. do 19.00 hod. dňa 08. júna 2017 a v čase od 22.00 hod. dňa 10. júna 2017 do 05.00 hod. dňa 11. júna 2017 nenastúpil do riadne plánovaného výkonu služby, s ktorým bol oboznámený dňa 30. mája 2017, pričom napriek tomu, že bol dňa 25. mája 2017 upovedomený o tom, že nemá nárok na udelenie služobného voľna s nárokom na služobný plat podľa § 81 ods. 1 písm. d/ bod 3. zákona č. 73/1998 Z.z., toto nerešpektoval a predložil nadriadenému žiadosť o ošetrovné č. tlačiva: C849051 vystaveného na meno dieťaťa V.

W., nar. XX. Q. XXXX a do plánovaných služieb nenastúpil, čím porušil ustanovenie § 48 ods. 3 písm. a/, písm. b/ zákona č. 73/1998 Z.z.],

- Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom z 25. januára 2021, sp. zn. 5Sžk/40/2020 následne žalovaným podanú kasačnú sťažnosť proti rozsudku krajského súdu z 25. augusta 2020 ako nedôvodnú zamietol

[najvyšší súd sa stotožnil so záverom, ku ktorému dospel krajský súd; služobné hodnotenie za rok 2017 vyhodnotil ako listinný dôkaz, ktorý spoľahlivo reflektuje hodnotenie výkonu štátnej služby žalobcu za celý rok 2017, a teda pokrýva hodnotenie významnej časti rozhodného obdobia, t.j. obdobie od 01. januára 2017 do 31. decembra 2017, ktoré predchádzalo vyhotoveniu a schváleniu sporného služobného hodnotenia. Zo služobného hodnotenia za rok 2017 vyplývalo, že vo vzťahu k celkovému hodnoteniu žalobcu, ktorého súčasťou bolo posúdenie disciplinárnych previnení, došlo k relatívne výraznejšiemu zlepšeniu z predchádzajúceho hodnotenia „FX“ (rok 2016) na stupeň „C“. Keďže služobné hodnotenie za rok 2017 bolo v čase rozhodovania žalovaného už k dispozícii a sám žalobca v odvolaní na neho upozorňoval, možno konštatovať, že žalovaný sa ním mal zaoberať, respektíve zohľadniť ho ako dôkaz. Služobné hodnotenie za rok 2017 ako listinný dôkaz má totiž výrazný vplyv vo vzťahu k zisteniu presného a úplného skutkového stavu],

- žalovaný po zrušení a vrátení veci opätovne rozhodol tak, že tu preskúmaným rozhodnutím z 05. mája 2021, číslo KRPZ-TN-VO2-199-006/2021 znova odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie - služobné hodnotenie žalobcu z 18. januára 2018 a schválené 02. februára 2018.

37. Najvyšší správny súd po vyhodnotení žalovaným v kasačnej sťažnosti uplatnených dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu, k jeho odôvodneniu a vo vzťahu k obsahu recentného súdneho spisu a tiež pripojeného administratívneho spisu dospel k záveru o potrebe zrušenia napadnutého rozsudku krajského súdu a vrátenia veci na ďalšie konanie.

38. Najvyšší správny súd v prvom rade uvádza, že služobné hodnotenie je inštitútom, v rámci ktorého sa posudzuje spôsobilosť príslušníka pre výkon služby. Vychádza z požiadavky, aby funkčné miesta v štátnej službe boli obsadené a úlohy zodpovedajúce určitému funkčnému miestu boli plnené príslušníkmi, ktorí majú na to najlepšie predpoklady. Pravidelnosť hodnotenia, ako aj možnosť vykonať ho kedykoľvek, ak taká potreba vyvstane, vypovedá, že sám zákon vychádza z toho, že spôsobilosť policajta nie je nemenným stavom a že statickými nie sú ani podmienky, za ktorých treba úlohy plniť. Zaradenie príslušníka do určitej funkcie takto nie je definitívou. Rozsah a charakter v hodnotiacich kritériách vypovedá, že postavenie príslušníka v organizačnej štruktúre a jeho posun v jej hierarchii aj v zmysle zníženia nie je závislé len od zistenia skutočností, nasvedčujúcich tomu, že sa pri výkone služby dopustil konania, ktoré má charakter disciplinárneho previnenia, či konania, ktoré vykazuje znaky deliktov vyššieho stupňa. Hodnotenie je zhrnutím sledovaných efektov, ktoré pri výkone služby v konkrétnom zaradení vykazoval, avšak jeho záver nie je výsledkom mechanického sčítania „plusov a mínusov“. Určujúcim môže a musí byť hoci len jeden nedostatok, ak v ňom ide o ukazovateľ, bez ktorého nemožno predpokladať, že príslušník na žiadúcej úrovni môže vykonávať doterajšiu funkciu alebo funkciu nižšiu, či vyššiu (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sž/147/2002).

39. V predmetnej veci výsledok služobného hodnotenia žalobcu bol ustálený na závere, že žalobca podľa § 27 ods. 4 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. je nespôsobilý vykonávať akúkoľvek funkciu v štátnej službe. K takémuto záveru dospel prvostupňový správny orgán po tom, čo mal preukázané, že žalobca sa v rámci hodnoteného obdobia (t.j. obdobia počnúc naposledy schváleným služobným hodnotením z 20. apríla 2015) opakovane dopúšťal porušovania služobnej disciplíny v podobe porušovania zákonov a nariadení; na strane žalobcu konštatoval absenciu zmyslu pre zodpovednosť pri plnení služobných úloh, zmyslu pre rešpektovanie a dodržiavanie zákonnosti, čo sa prejavovalo tak v čase služby, ako aj mimo nej, o ktorej skutočnosti svedčali disciplinárne opatrenia uložené žalobcovi v rámci hodnoteného obdobia. Konkrétne:

- disciplinárnym rozkazom riaditeľa Obvodného oddelenia Policajného zboru Považská Bystrica č. 3/2015, právoplatným dňa 12. mája 2015, bolo žalobcovi uložené písomné pokarhanie za porušenie základných povinností policajta uvedených v § 48 ods. 3 písm. a/ a g/ zákona č. 73/1998 Z.z. a

etického kódexu príslušníka Policajného zboru, ktorého sa mal žalobca dopustiť stretnutím s osobou opakovane odsúdenou za úmyselný trestný čin, čo mala dokazovať najmä spoločná fotografia zachytávajúca žalobcu s touto závadovou osobou,

- disciplinárnym rozkazom riaditeľa Obvodného oddelenia Policajného zboru Považská Bystrica č. 2/2016, právoplatným dňa 04. mája 2016, bol žalobcovi znížený služobný plat o 15 % na dobu 3 mesiacov za porušenie základných povinností policajta podľa § 48 ods. 3 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z.z. a konaním v rozpore s článkom 14 ods. 3 a ods. 10 N PPZ č. 22/2013 o činnosti základných útvarov služby poriadkovej polície Policajného zboru; porušenia povinností sa žalobca dopustil dňa 16. februára 2016, keď ako člen policajnej hliadky nevykonával hliadkovú službu v určenom úseku a spôsobom určeným v inštruktážnom zázname o výkone služby, pričom došlo k škodovej udalosti so služobným motorovým vozidlom, o ktorej počas jej šetrenia žalobca uvádzal klamlivé skutočnosti, čo bolo neskôr potvrdené kamerovými záznamami,

- disciplinárnym rozkazom riaditeľa Obvodného oddelenia Policajného zboru Považská Bystrica č. 5/2016, právoplatným dňa 21. júla 2016, bolo žalobcovi uložené písomné pokarhanie za porušenie základných povinností policajta uvedených v § 48 ods. 3 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z.z. a absenciou postupu podľa článku 19 písm. c/ Nariadenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 68/2010 o používaní služobných cestných vozidiel, keď dňa 07. apríla 2016 počas vykonávania hliadkovej služby došlo k dopravnej nehode služobného vozidla, pričom bolo zistené, že žalobca ako vodič služobného policajného vozidla používal výstražné zariadenie v rozpore s príslušnými predpismi a pred dopravnou nehodou nevykonával činnosť v úseku, ktorý bol určený v inštruktážnom zázname,

- disciplinárnym rozkazom riaditeľa Obvodného oddelenia Policajného zboru Považská Bystrica Považská Bystrica č. 7/2016, právoplatným dňa 05. januára 2017, bol žalobcovi znížený služobný plat o 5 % na dobu 1 mesiaca, nakoľko dňa 23. septembra 2016 mal podľa inštruktážneho záznamu v určenom čase, na určenom stanovisku a v predpísanej ústroji ako člen hliadky vykonávať dohľad nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky, avšak toto nevykonával, zostal sedieť v služobnom vozidle, z ktorého vyšiel až na zaklopanie 1. zástupcu riaditeľa Obvodného oddelenia na okno vodiča, pričom nemal oblečenú reflexnú vestu a nemal pripravené svietidlo s červeným svetlom na zastavovanie a kontrolu motorových a nemotorových účastníkov cestnej premávky, čím porušil článok 14 ods. 1 N PPZ č. 22/2013 o činnosti základných útvarov služby poriadkovej polície tým, že nevykonával hliadkovú službu tak, ako bolo určené v inštruktážnom zázname, ako aj článku 12 ods. 8 písm. e/ N PPZ č. 80/2014 o vykonávaní dohľadu nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky, konaní o dopravných nehodách a dopravno-inžinierskej činnosti, tým, že pri vykonávaní cestnej kontroly nemal oblečenú reflexnú vestu; v dôsledku uvedeného konania sa dopustil disciplinárneho previnenia porušením základných povinností policajta podľa § 48 ods. 3 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z.z. Počas disciplinárneho konania uvádzal klamlivé skutočnosti, v dôsledku čoho sa dopustil porušenia služobnej prísahy podľa § 17 zákona č. 73/1998 Z.z.,

- disciplinárnym rozkazom riaditeľa Obvodného oddelenia Policajného zboru Považská Bystrica č. 1/2017, právoplatným dňa 19. júla 2017, bolo žalobcovi uložené písomné pokarhanie za nesplnenie úloh vyplývajúcich z rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 59/2014 o postupe príslušníkov Policajného zboru pri kontrole osôb a vecí v informačných systémoch Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a článku 12 Nariadenia ministra vnútra Slovenskej republiky č. 53/2007 o postupe pri pátraní po osobách a veciach; pri kontrole vykonávania lustrácií v informačnom systéme Centrálna lustračná konzola bolo zistené, že žalobca počas riadne plánovaného výkonu služby dňa 02. marca 2017 v čase od 07:00 hod. do 19:00 hod. pri kontrole celkom 4 osôb, ktoré sa mali dopustiť priestupkov, nevykonával lustráciu v uvedenom informačnom systéme v súlade s príslušnými predpismi,

- disciplinárnym rozkazom riaditeľa Obvodného oddelenia Policajného zboru Považská Bystrica č. 6/2017, bol žalobcovi znížený služobný plat o 5 % na dobu 3 mesiacov z dôvodu porušenia služobnej disciplíny a porušenia povinností policajta podľa § 159 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z., nakoľko nekonal tak, aby nedošlo k bezdôvodnému obohateniu a zároveň nevykonával štátnu službu osobne riadne a včas, čím sa dopustil porušenia § 48 ods. 3 písm. a/ a b/ zákona č. 73/1998 Z.z., na tom skutkovom základe, že v zmysle žiadosti žalobcu o ošetrovné na syna Q. W. mu bolo poskytnuté služobné voľno s nárokom na služobný plat od 09. decembra 2016 do 14. decembra 2016, a to aj napriek tomu, že jeho syn Q. W. bol podľa vyučujúcich dňa 14. decembra 2016 riadne prítomný na vyučovaní; žalobca neoznámil nadriadenému, že pominuli dôvody, pre ktoré mu bolo udelené služobné voľno s nárokom na služobný plat, čím porušil povinnosť policajta podľa § 159 ods. 2

zákona č. 73/1998 Z.z., keďže nekonal tak, aby nedošlo k bezdôvodnému obohateniu. Podľa vyčíslenia oddelenia miezd a plátov Centra podpory Trenčín predstavoval služobný plat vyplatený žalobcovi za deň 14. december 2016 sumu 35,40 eur,

- disciplinárnym rozkazom riaditeľa Obvodného oddelenia Policajného zboru Považská Bystrica č. 4/2017 zo 14. augusta 2017 v spojení s rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Považskej Bystrici zo 07. septembra 2017, číslo ORPZ-PB-OPP-233-003/2017, bol žalobcovi znížený služobný plat o 15 % na dobu 3 mesiacov za disciplinárne previnenie podľa § 52 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z., ktorého sa dopustil tým, že nevykonával štátnu službu osobne riadne a včas a to tak, že v čase od 07.00 hod. do 19.00 hod. dňa 08. júna 2017 a v čase od 22.00 hod. dňa 10. júna 2017 do 05.00 hod. dňa 11. júna 2017 nenastúpil do riadne plánovaného výkonu služby, s ktorým bol oboznámený dňa 30. mája 2017, pričom napriek tomu, že bol dňa 25. mája 2017 pod č. ORPZ-PB-OPP3-162-013/2017 upovedomený o tom, že nemá nárok na udelenie služobného voľna s nárokom na služobný plat podľa § 81 ods. 1 písm. d/ bod 3. zákona č. 73/1998 Z.z., toto nerešpektoval a predložil nadriadenému žiadosť o ošetrovné č. tlačiva: C849051 vystaveného na meno dieťaťa V. W., nar. XX. Q. XXXX a do plánovaných služieb nenastúpil, čím porušil ustanovenie § 48 ods. 3 písm. a/ a b/ zákona č. 73/1998 Z.z.

40. Na základe takto preukázaných skutkov žalobcu dospeli správne orgány oboch stupňov k záveru, že žalobcu z hľadiska dodržiavania služobnej disciplíny je potrebné hodnotiť ako nespôsobilého pre výkon štátnej služby. Prípady opakovaného porušovania služobnej disciplíny preukazovali, že žalobca nespĺňa podmienku spoľahlivosti na výkon štátnej služby, ktorú musí policajt spĺňať po celý čas trvania služobného pomeru.

41. Krajský súd v predmetnej veci v rámci súdneho prieskumu príslušného služobného hodnotenia a nadväzne na to rozhodnutia z 05. mája 2021, číslo KRPZ-TN-VO2-199-006/2021, ktorým žalovaný odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil služobné hodnotenie dospel k záveru o dôvodnosti podanej správnej žaloby z dôvodu založenom na dikcii § 191 ods. 1 písm. c/ SSP (napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci) a § 191 ods. 1 písm. d/ SSP (napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov). V tomto smere krajský súd uvádzal, že žalovaný opätovne aj napriek jednoznačným právnym záverom a názorom správnych súdov, respektíve v rozpore s nimi, potvrdil prvostupňové služobné hodnotenie žalobcu, ktoré protiprávne odkazovalo na disciplinárne opatrenie Okresného riaditeľstva policajného zboru v Považskej Bystrici zo 07. septembra 2017, pričom toto bolo medzitým zrušené rozhodnutím súdu z 20. novembra 2018, sp. zn. 11S/129/2017 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 03. marca 2020, sp. zn. 4Asan/9/2019. Z odôvodnení oboch rozsudkov pritom zhodne vyplynulo, že žalobca sa nedopustil disciplinárneho previnenia a že zo strany správnych orgánov išlo o nesprávne právne posúdenie veci, vo veci uvedeného správneho deliktu neexistuje právoplatné rozhodnutie o potrestaní žalobcu, z ktorého dôvodu naň nemožno vôbec prihliadať, a to o to viac, ak bolo správnymi súdmi konštatované, že nejde o správne previnenie. Opätovným priznaním negatívnych právnych dôsledkov len prvostupňovému neprávoplatnému rozhodnutiu, ktorého prieskum bol v odvolacom konaní následne zastavený, postupovali správne orgány zjavne v rozpore so zákonom, keď vec nesprávne právne posúdili a súčasne z nejasných a nezrozumiteľných dôvodov nezákonne prihliadali na skutok, ktorý nebol disciplinárnym previnením.

42. Ďalší dôvod pre vyhovieň správnej žalobe krajský súd oprel o § 191 ods. 1 písm. e/ SSP (zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci) dôvodiac, že aj keď správne orgány brali v úvahu pri svojom rozhodovaní aj služobné hodnotenie žalobcu za rok 2017, toto však nesprávne vyhodnotili, respektíve vyvodili z neho nesprávne skutkové závery nereflektujúce relatívne podstatné zlepšenie výkonu služby, čo konštatoval nielen súd vo svojom rozsudku z 25. augusta 2020, sp. zn. 11S/73/2018 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. januára 2021, sp. zn. 5Sžk/40/2020 a svojím postupom tak správne orgány navodili stav, ako keby uvedené služobné hodnotenie ani neexistovalo. Správne orgány postupovali vo vzťahu k služobnému hodnoteniu žalobcu jednoznačne len pro forma a vybrali si z neho len tie skutočnosti, ktoré sa im „hodili do kariet“ proti žalobcovi. Výsledné závery, ku ktorým dospeli v hodnotení za rok

2017, a ktoré konštatoval žalovaný v napadnutom rozhodnutí z 05. mája 2021, boli tak v zjavnom rozpore so skutočnosťou.

43. Vo vzťahu k prvému dôvodu, pre ktorý krajský súd pristúpil k zrušeniu rozhodnutia žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím - služobným hodnotením (bližšie pozri bod 41 tohto rozsudku) najvyšší správny súd uvádza, že krajský súd sa výlučne zamerlal len na jeden skutok, ktorý následne na základe rozhodnutí súdov (rozsudok krajského súdu 20. novembra 2018, sp. zn. 11S/129/2017 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 03. marca 2020, sp. zn. 4Asan/9/2019) nebolo možné považovať za skutok protiprávny, a teda platí, že žalobca sa daného disciplinárneho previnenia nedopustil. V tomto smere najvyšší správny súd uvádza, že služobné hodnotenie je základným podkladom na rozhodovanie vo veciach služobného pomeru policajtov, pričom podľa § 27 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. je policajt služobne hodnotený za dobu, ktorá uplynula od schválenia predchádzajúceho služobného hodnotenia. V predmetnej veci nebola spornou tá skutočnosť, že služobné hodnotenie predchádzajúce služobnému hodnoteniu, ktoré je predmetom tohto konania, bolo schválené dňa 20. apríla 2015, a teda na účely spracovania služobného hodnotenia z 18. januára 2018 a schváleného dňa 02. februára 2018 bolo potom rozhodným obdobie počnúc aprílom 2015 a končiac januárom 2018. Počas tohto (hodnoteného) obdobia sa žalobca dopustil aj ďalších skutkov, na ktoré krajský súd vo svojom odôvodnení v žiadnom smere nereflektoval. Najvyšší správny súd dáva za pravdu žalobcovi v tom, že správne orgány sa už nemali ďalej zaoberať aj príslušným skutkom, avšak rozhodnutie je potrebné vnímať ako celok, pričom z obsahu napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že žalovaný prihliadal aj na ďalšie skutočnosti, po zhodnotení ktorých pristúpil k opätovnému zamietnutiu odvolania žalobcu a potvrdeniu príslušného služobného hodnotenia. Samozrejme iná situácia by nastala, ak by správne orgány opierali svoje závery o nespôsobilosti žalobcu vykonávať štátnu službu o jeden skutok, za ktorý by bol žalobca disciplinárne potrestaný a následne by takéto rozhodnutie o uložení disciplinárneho opatrenia bolo zrušené na základe správnej žaloby. Takáto situácia v prejednávacom prípade nenastala, nakoľko bola nesporne preukázanou tá skutočnosť, že žalobca sa v hodnotenom období dopustil viacerých (celkovo 6) disciplinárnych previnení, za ktoré mu boli uložené disciplinárne opatrenia - písomné pokarhanie (3x) a zníženie služobného platu (3x), konkrétne zníženie služobného platu o 15 % na dobu 3 mesiacov, zníženie služobného platu o 5 % na dobu 1 mesiaca a zníženie služobného platu o 5 % na dobu 3 mesiacov.

44. Vo vzťahu k druhému dôvodu, pre ktorý krajský súd pristúpil k zrušeniu rozhodnutia žalovaného v spojení s prvostupňovým správnym rozhodnutím - služobným hodnotením (bližšie pozri bod 42 tohto rozsudku) najvyšší správny súd uvádza, že je potrebné rozlišovať služobné hodnotenie upravené v § 27 a nasl. zákona č. 73/1998 Z.z., ktoré predstavuje základný podklad na rozhodovanie vo veciach služobného pomeru policajtov, ktoré sa v priebehu štátnej služby vykoná najmenej raz za päť rokov, alebo ak dôjde k závažným zmenám v spôsobilosti policajta na výkon funkcie (§ 27 ods. 6 menovaného zákona) a hodnotenie realizované každoročne na základe interných právnych predpisov. V rámci služobného hodnotenia sa hodnotia znalosti právnych predpisov a ich uplatňovanie vo výkone štátnej služby, znalosti interných služobných predpisov, s ktorými bol policajt riadne oboznámený, výkon štátnej služby z hľadiska správnosti, rýchlosti, samostatnosti a iniciatívy, plnenie povinností policajta alebo nadriadeného pri dodržiavaní služobnej disciplíny, splnenie kvalifikačných predpokladov na funkciu, bezúhonnosť a spoľahlivosť policajta podľa § 14 ods. 2 a 3, spôsobilosť policajta na ďalší výkon funkcie alebo výkon štátnej služby (§ 27 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z.). Zároveň v závere tohto služobného hodnotenia sa uvedie, že policajt je spôsobilý na zaradenie do stálej štátnej služby, nespôsobilý na zaradenie do stálej štátnej služby, spôsobilý vykonávať zastávanú funkciu, nespôsobilý vykonávať zastávanú funkciu a spôsobilý vykonávať inú, menej zodpovednú funkciu, alebo nespôsobilý vykonávať akúkoľvek funkciu v štátnej službe (§ 27 ods. 4 menovaného zákona). Z uvedeného je zrejmé, že od služobného hodnotenia podľa § 27 a nasl. zákona č. 73/1998 Z.z. je potrebné odlišovať hodnotenie realizované každoročne a na základe interného právneho predpisu, konkrétne za rok 2017 na základe nariadenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky číslo 21/2017. Z obsahu odôvodnenia rozsudku krajského súdu je zrejmé, že súd oba inštitúty zamieňal a hodnotenie za rok 2017 postavil na rovň služobnému hodnoteniu podľa zákona č. 73/1998 Z.z., pre ktoré však nebolo rozhodným obdobím výlučne obdobie roku 2017, ale na základe § 27 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. celá doba, ktorá uplynula od schválenia predchádzajúceho služobného hodnotenia, t.j.

doba od 20. apríla 2015 do spracovania a schválenia služobného hodnotenia, ktoré je predmetom súdneho prieskumu v danej veci na základe správnej žaloby.

45. Záverom najvyšší správny súd vzhľadom k návrhu žalovaného na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti a s ohľadom na rozhodnutie vo veci kasačnej sťažnosti uvádza, že nebol daný dôvod na vydanie samostatného rozhodnutia o zamietnutí návrhu na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti podľa § 447 ods. 1 SSP.

46. Z dôvodov uvedených vyššie najvyšší správny súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 462 ods. 1 SSP zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie. V ďalšom konaní bude povinnosťou krajského súdu opätovne sa vecou dôsledne zaoberať, vyhodnotiť závery obsiahnuté v napadnutom rozhodnutí komplexne s akcentom na celé hodnotené obdobie, ustáliť si terminológiu a podstatu služobného hodnotenia podľa zákona č. 73/1998 Z.z. a hodnotenia podľa interných právnych predpisov a vo veci opätovne rozhodnúť.

47. Ak dôjde k zrušeniu napadnutého rozhodnutia a k vráteniu veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, krajský súd aj orgán verejnej správy sú viazaní právnym názorom kasačného súdu (§ 469 SSP).

48. V novom rozhodnutí vo veci rozhodne krajský súd aj o nároku na náhradu trov kasačného konania (§ 467 ods. 3 SSP).

49. Toto rozhodnutie prijal najvyšší správny súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

P o u č e n i e :

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.